3

DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 48. | WARSZAWA, DNIA 15 GRUDNIA 1924. | ROK VI.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

Ustawy i rozporządzenia.

201

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu *) z dnia 10 października 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnetrznych i Spraw Wojskowych, w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploatowania urządzeń radjotechnicznych oraz w sprawie wyrobu sprzętu radjotechnicznego i handlu tym sprzetem.

Na mocy artykułów 1, 7, 8, 9, 11, 12, 17, 28, 30 i 32 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 58, poz. 584) **) zarządza się co następuje:

§ 1. Na założenie, utrzymywanie i eksploatowanie stacyj radjotelegraficznych i radjotelefonicznych, zarówno nadawczych jak i odbiorczych, wymagane jest uzyskanie koncesji lub zezwolenia (art. 8 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie — Dz. U. R .P. Nr. 58, poz. 584).

§ 2. Władze i urzędy państwowe, którym na mocy art. 9 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie przysługuje prawo zakładania i eksploatowania urządzeń radjotelegraficznych i radjotelefonicznych dla potrzeb służbowych, winny uprzednio przesłać do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów projekt techniczny zamierzonej instalacji wraz ze szczegółowym planem sposobu eksploatacji. Po zbadaniu projektu przez Generalną Dyrekcję Poczt i Telegrafów, Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Generalnego Dyrektora Poczt i Telegrafów wyraża swą zgodę lub sprzeciw, uzasadniony względami technicznemi.

Instalacje, wykonane na podstawie projektów, uzgodnionych miedzy zainteresowanemi władzami, podlegają zbadaniu przez delegatów

*) Dz. U. R. P. Nr. 99 z r. 1924 poz. 915.

**) Dz. Urz. G. D. P. i T. Nr. 30 z r. 1924.

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów i Ministra Spraw Wojskowych poczem mogą być zarejestrowane i uruchomione.

Radjostacje władz i urzędów państwowych, przeznaczone wyłącznie dla potrzeb służbowych, nie są uprawnione:

do wymiany korespondencji prywatnej, do nawiązywania łączności ze stacjami krajowemi, przeznaczonemi do powszechnego użytku, lub do użytku innych władz, o ile to nie jest konieczne, ze względu na bezpieczeństwo publiczne, oraz do nawiązywania łączności z radjostacjami zagranicznemi. Wyjątki od tej zasady możliwe są tylko na podstawie specjalnego zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 3. Paragraf poprzedni nie dotyczy zakładania i utrzymywania wojskowych radjostacyj nadawczych i odbiorczych, stałych i ruchomych, co do których Minister Spraw Wojskowych wydaje zarządzenia we własnym zakresie działania. Stacje te nie podlegają ogólnej rejestracji.

§ 4. Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów i organa jej podwładne prowadzą ścisłą ewidencję wszystkich koncesyj, pozwoleń i upoważnień na zakładanie, utrzymywanie i eksploatację radjostacyj odbiorczych i nadawczych, wydanych osobom prywatnym na zasadzie niniejszego rozporządzenia, i dane te perjodycznie przesyłają odnośnym władzom administracyjnym i wojskowym do wiadomości.

Wszystkie czynne na terenie Rzeczypospolitej Polskiej radjostacje odbiorcze i nadawcze podlegają kontroli władz pocztowo-telegraficznych i właściciele tych stacyj nie mają prawa osobom wyznaczonym do przeprowadzania kontroli bronić wstępu do lokali, w których są zainstalowane powyższe stacje.

W myśl ustawy z dnia 18 grudnia 1920 roku o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 7, poz. 36) wszystkie radjostacje telegraficzne i telefoniczne z chwilą ogłoszenia mobilizacji przechodzą dla celów obrony Państwa pod zarząd Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

W myśl tejże ustawy przedsiębiorstwa, pracujące w zakresie radjotelegrafji i radjotelefonji, obowiązane są do bezwzględnego wykonywania związanych z celami wojennemi żądań powołanej władzy wojskowej.

Prywatne radjostacje nadawcze.

§ 5. Koncesje lub zezwolenia na zakładanie, utrzymywanie, eksploatowanie stacyj nadawczych, względnie nadawczo-odbiorczych, mogą być udzielane następującym prywatnym osobom fizycznym i prawnym:

I. Właścicielom statków handlowych żeglugi wodnej i powietrznej dla wyposażenia tych statków i zapewnienia łączności z radjostacjami stałemi.

II. Towarzystwom, których radjostacje będą włączone do ogólnej sieci państwowej i eksploatowane jako stacje użyteczności publicznej.

III. Towarzystwom eksploatującym tak zwany radjofon (broadcasting) upoważnionym do rozpowszechniania pewnych ściśle określonych kategoryj wiadomości (patrz §§ 24 — 26).

IV. Instytucjom naukowym, o ile dla skutecznego przeprowadzania przez nich badań i spostrzeżeń zachodzi potrzeba szybkiego i bezpośredniego porozumiewania się tych instytucyj z innemi instytucjami naukowemi: dotyczy to w szczególności punktów obserwacyjnych astronomicznych i meteorologicznych.

V. Wyższym zakładom naukowym technicznym i tym z pośród średnich zakładów technicznych, których program nauk obejmuje radjotechnikę, a to w celu praktycznego zaznajomienia słuchaczy z urządzeniami i obsługą radjostacyj.

VI. Wytwórniom aparatów radjotechnicznych dla sprawdzania i demonstrowania wyprodukowanych aparatów oraz przeprowadzania doświadczeń.

VII. Stowarzyszeniom miłośników radjotechniki dla przeprowadzania doświadczeń (patrz § 32).

Przynależność do jednej z wyżej wymienionych grup nie zapewnia jeszcze petentowi otrzymania zezwolenia.

§ 6. Stacje zaliczone do grupy I, jako stanowiące wyposażenie statków, wymagane względami bezpieczeństwa, będą zakładane i eksploatowane na mocy zezwoleń, których wydanie uzależnione będzie jedynie od prawidłowego wykonania instalacji.

Stacje te, w myśl regulaminu międzynarodowego, przynajmniej raz do roku winny być sprawdzane przez komisje rzeczoznawców Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Stacje zaliczone do grupy II i III mogą być zakładane i eksploatowane tylko na podstawie specjalnych koncesyj, regulujących dokładnie stosunek tych przedsiębiorstw do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów zarówno pod względem zakresu ich działalności, jak i pod względem świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.

Stacje zaliczone do grupy I i II, jako uprawnione do wymiany korespondencji publicznej, winny prowadzić ścisłą rachunkowość, na podstawie której dokonywany będzie rozrachunek między niemi, Generalną Dyrekcją Poczt i Telegrafów i Zarządami Zagranicznemi. Sposób eksploatacji tych stacyj podlega regulaminom międzynarodowym.

Stacje zaliczone do grupy IV, o ile tego wymagać będą warunki pracy fachowej, mogą, za zgodą Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów i na podstawie specjalnych porozumień z władzami państw zagranicznych utrzymywać łączność z tejże kategorji stacjami zagranicznemi.

Stacje zaliczone do grupy V, VI i VII, mogą być czynne tylko w pewnych określonych relacjach, a mianowicie: nie mają prawa nawiązywać łączności ze stacjami użyteczności publicznej zarówno krajowemi jak i zagranicznemi, maja natomiast prawo nawiązywać łączność między sobą jednakowoż tylko dla wymiany sygnałów i stwierdzenia wyników obeserwacyj. Godziny, w których są czynne, nie powinny zbiegać się z godzinami produkcyj radjofonu (broad-castingu), by nie wywoływać zakłóceń w działalności stacyj radjofonowych. O ileby chodziło o przeprowadzenie pewnych prób ze stacjami zagranicznemi, próby te mogą mieć miejsce tylko za każdorazową zgodą Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w obecności delegowanych przez nią inżynierów.

Stacjom zaliczonym do grupy IV, V, VI i VII wzbronionem jest pobieranie jakichkolwiek opłat za nadawanie.

§ 7. Przy opracowywaniu projektu stacji nadawczej niezależnie od tego do której z siedmiu grup, wyszczególnionych w § 5, stacja nadawcza należy, muszą być zachowane następujące warunki ogólne:

a) stacja może pracować tylko falami niegasnącemi,

b) przy nadawaniu sygnałów dozwolonem jest posługiwanie się tylko zwykłym kluczem ręcznym aparatu morzowskiego lub mikrofonem dla odtwarzania fal dźwiękowych.

Stosowanie aparatów nadawczych automatycznych, któreby uniemożliwiało przyjmowanie sygnałów na słuch, jest stanowczo wzbronione. Ograniczenie to nie dotyczy stacyj, zaliczonych do grupy II, eksploatowanych jako stacje użyteczności publicznej i pozostających wobec tego pod stałą kontrolą Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów oraz stacyj, zaliczonych do grupy VI, o ile chodzi o próby, wykonywane pod kontrolą Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Przy nadawaniu radjotelegraficznem lub radjotelefonicznem dozwolonem jest posługiwanie się wyłącznie językiem polskim; języki obce, jak również język umówiony i wszelkie szyfry są niedopuszczalne. Ograniczenia językowe nie dotyczą stacyj, zaliczonych do grupy I, II, III i IV, o ile stacje te pracują z zagranicą.

§ 8. Granice zakresu fali i mocy stacyj uzależnione są od tego, do której z 7 grup, wyszczególnionych w § 5 zalicza się stacje, a mianowicie:

№ grupy	Zakres fali w metrach	Moc stacji w watach	UWAGI
I	od 300 do 1200	do 500	Zgodnie z regulaminem międzynarodowym.
II	Określi koncesja zależnie od tego z kim dana stacja będzie pracować.		
III	Określi koncesja zależnie od tego jaki teren i w jaki sposób będzie obsługiwany przez daną stację.		
IV	od 200 do 600	do 500	
V	od 200 do 600	do 500	
VI	od 200 do 600	do 500	W razie koniecznej potrzeby mogą być zastosowane inne fale i inna moc po uprzedniem otrzymaniu zgody Gen. D. P. i T.
VII	od 200 do 300	do 100	

§ 9. Osoby, ubiegające się o udzielenie im koncesji lub zezwolenia na zakup, założenie i eksploatowanie stacji nadawczej, względnie nadawczo-odbiorczej, obowiązane są wnieść podanie do Gen. Dyr. P. i T.

Podanie, opłacone stemplem, winno być sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach i zawierać następujące dane:

1) Imię i nazwisko, wiek, przynależność państwową oraz dokładny adres osoby, ubiegającej się o koncesję we własnem imieniu lub w imieniu zastąpionej przez nią osoby prawnej.

2) Zobowiązanie do poddania swej stacji kontroli organów G. D. P. i T. w terminach dowolnych i do podporządkowania się wszelkim ogólnym przepisom, normującym sprawy zakładania i eksploatowania radjostacyj, obowiązującym zarówno w chwili wydania koncesji lub pozwolenia jak i mającym być wydanemi w okresie ważności koncesji lub zezwolenia, oraz wszelkim specjalnym warunkom, na jakich udzielona zostanie koncesja lub zezwolenie.

3) Dokładne wyjaśnienie, w jakim celu zakładana jest radjostacja, do wyminy jakiej korespondencji i z jakiemi stacjami ma służyć, wreszcie w jakich godzinach będzie czynna.

4) Dokładne wskazówki co do miejsca zainstalowania stacji nadawczej jak również stacyj odbiorczych, o ile te ostatnie instalowane będą przez petenta równorzędnie.

5) Typ stacji (radjotelegraficzna czy radjotelefoniczna).

6) Projekt techniczny wykonania instalacji:
 a) forma i wymiary anteny,
 b) źródło i rodzaj prądu,
 c) moc stacji,
 d) typ aparatów,
 e) zakres fali i
 f) szemat połączeń (wykonany na oddzielnym arkuszu).

7) Wyjaśnienia, gdzie petent zamierza nabyć stację w kraju czy też zagranicą.

Na żądanie G. D. P. i T. petent winien przedłożyć na piśmie swoje „curiculum vitae".

§ 10. Wniesione do Gen. Dyrekcji P. i T. podania o koncesję lub zezwolenie na kupno, założenie, utrzymywanie i eksploatowanie radjostacyj nadawczych, Generalny Dyrektor P. i T., po rozpatrzeniu dołączonych do podań projektów i po uzgodnieniu swego stanowiska ze stanowiskiem Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych, przedstawia wraz z odpowiedniemi wnioskami Ministrowi Przemysłu i Handlu, który udziela petentowi odpowiedzi.

W razie przychylnego załatwienia do odnośnej odpowiedzi dołącza się jeden z dwóch złożonych przez petenta egzemplarzy podania, zaopatrzony decyzją o zatwierdzeniu projektu, uwierzytelnioną podpisem władz Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów i odciskiem pieczęci urzędowej, ewentualnie i zezwolenia na zakup instalacji zagranicznego pochodzenia, o ile to będzie koniecznem. W odpowiedzi wskazany będzie również wymiar opłat, które petent obowiązany będzie uiszczać w myśl § 15 niniejszego rozporządzenia.

W razie odmownego załatwienia nie podaje się motywów odmowy oprócz wypadków, gdy niema zasadniczych przeszkód do udzielenia koncesji lub zezwolenia, a powodem odmowy jest niedopełnienie przez petenta pewnych formalności lub konieczność wprowadzenia zmian w pierwotnym projekcie.

Decyzje Ministra Przemysłu i Handlu są ostateczne.

§ 11. Osoby, które złożyły podania o udzielenie im zezwolenia na założenie stacji nadawczej, nie mogą rozpoczynać robót instalacyjnych przed otrzymaniem zezwolenia i zatwierdzonego projektu.

Wykonana według zatwierdzonego projektu instalacja, przed uruchomieniem jej, podlega zbadaniu przez delegatów Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów i Ministra Spraw Wojskowych. Właściciel instalacji o dniu ukończenia robót winien uprzednio zawiadomić Generalną Dyrekcję Poczt i Telegrafów.

§ 12. Wydane przez Ministra Przemysłu i Handlu koncesje lub zezwolenia mogą być przez niego cofnięte przed upływem terminu ich ważności w razie niedotrzymywania warunków pod któremi udzielono koncesji lub zezwolenia jakoteż naruszenia postanowień ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie.

§ 13. Koncesje względnie zezwolenia na zakładanie, utrzymywanie i eksploatowanie stacyj nadawczych, względnie nadawczo - odbiorczych, będą udzielane tylko osobom fizycznym w wieku od 21 lat, godnym zaufania, posiadającym obywatelstwo polskie względnie osobom prawnym, na czele których stoją osoby odpowiadające tymże warunkom.

Kierownictwo i obsługa stacji mogą być wyoknywane bądź osobiście przez koncsjonarjusza, bądź przez osoby przez koncesjonarjusza w tym celu wyznaczone. Kierownik i obsługa stacji winni odpowiadać warunkom, które wymagane są od koncesjonarjusza.

Koncesjonarjusz ponosi odpowiedzialność za czynności wyznaczonego personelu, związane z obsługą stacji.

§ 14. Od kierownika i całej fachowej obsługi stacji wymaganem jest wykazanie się świadectwami operatorów radjotelegraficznych lub radjotelefonicznych, wydanemi przez państwowe lub uznane przez Państwo szkoły radjotechniczne.

Osoby nie posiadające takich świadectw mogą się zwracać do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów o poddanie ich egzaminowi i wydanie wymaganych świadectw. Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów wyznacza termin i miejsce egzaminu, pobierając od interesowanych po 25 zł. opłat od egzaminu.

§ 15. Prywatne radjostacje nadawcze wymienione w § 5 uiszczają po 100 zł. rocznie od każdego kilowatta lub części kilowatta mocy stacji, mierzonej w punkcie zasilania.

Opłata ta pobierana będzie zgóry, za każdy rok kalendarzowy niezależnie od daty uruchomienia i zwinięcia stacji, po raz pierwszy — przy wydaniu zezwolenia, następnie — między 1 i 14 stycznia każdego roku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie przepisanym stacja podlega zamknięciu.

Prywatne radjostacje odbiorcze.

§ 16. Upoważnienia na prawo zakupu i założenia radjostacji odbiorczej i korzystania z niej udzielane będą tylko pełnoletnim obywatelom polskim.

Zgłoszenia, składane prze osoby, nieposiadające obywatelstwa polskiego traktowane będą indywidualnie i załatwiane na mocy decyzyj Okręgowych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów, powziętych w porozumieniu z władzami II instancji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (wojewodami

względnie Komisarzem Rządu na m. st. Warszawę) i Ministerstwa Spraw Wojskowych (D. O. K.).

W sposób wskazany w ustępie poprzednim załatwiane będą również wszelkie zgłoszenia, dotyczące założenia radjostacji odbiorczej w odległości 30 lub mniej kilometrów od granicy Państwa.

§ 17. Osoba prywatna, ubiegająca się we własnem imieniu lub w imieniu zastąpionej przez nią osoby prawnej o udzielenie jej upoważnienia na prawo zakupu i założenia radjostacji odbiorczej i korzystania z niej, obowiązana jest zgłosić się osobiście do urzędu pocztowo-telegraficznego, w którego okręgu stacja ma być czynną (w miastach, gdzie ma siedzibę kilka urzędów pocztowo-telegraficznych do głównego urzędu telegraficznego względnie pocztowo-telegraficznego), i złożyć opłacane stemplem pisemne podanie o wydanie jej upoważnienia.

Podanie winno zawierać:

1) Imię, nazwisko, wiek, przynależność państwową, zawód i miejsce zamieszkania osoby, ubiegającej się o upoważnienie we własnem imieniu lub w imieniu zastąpionej przez nią osoby prawnej.

2) Wyszczególnienie dowodów osobistych, któremi wykazuje swój wiek i przynależność państwową ewentualnie upoważnienie do zastępowania osoby prawnej, w imieniu której działa, wreszcie w wypadkach, gdy chodzi o zainstalowanie radjostacji odbiorczej w salach koncertowych, cukierniach, restauracjach i t. p. zakładach, świadectwa władz policyjnych, że produkcje wolno-muzyczne są tam dozwolone.

3) Adres lokalu, w którym ma być zainstalowana stacja odbiorcza i charakter tego lokalu (mieszkania prywatne, biuro instytucji handlowej, przemysłowej lub innej, cukiernia, restauracja, sala koncertowa i t. p.).

4) Przeznaczenie stacji odbiorczej (dla użytku osobistego, dla demonstracyj publicznych bezpłatnych, dla demonstracyj publicznych płatnych).

5) Jaka będzie zastosowana antena (ramowa czy otwarta).

6) Zobowiązanie do przestrzegania przepisów, normujących stosunek posiadaczy radjostacyj odbiorczych do władz państwowych.

§ 18. Naczelnik urzędu pocztowo-telegraficznego względnie wyznaczony ku temu urzędnik, który przyjął wymienione w § 17 podanie, obowiązany jest niezwłocznie na podstawie okazanych mu dokumentów sprawdzić, czy odpowiadają one danym, przytoczonym w punkcie drugim podania, i o ile składający podanie jest pełnoletnim i posiada obywatelstwo polskie, ewentualnie o ile uprawnionym jest do zainstalowania radjoodbiornika w lokalu publicznym, — wydać mu odpowiednie upoważnienie, stwierdzone swoim podpisem i odciskiem datownika urzędu.

O ile zachodzą okoliczności, przewidziane w ustępie drugim i trzecim § 16 niniejszego rozporządzenia, wydanie upoważnienia może nastąpić dopiero po otrzymaniu decyzji Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Składający podanie obowiązany jest przed otrzymaniem upoważnienia wpłacić tytułem kosztów kancelaryjnych 5 zł. i za prawo słuchania produkcyj radjofonicznych (broad-castingowych) opłatę abonamentową o której mowa w § 26 niniejszego rozporządzenia. Uiszczenie wspomnianych opłat urzędnik wydający upoważnienie zaznacza na upoważnieniu w przeznaczonej na to rubryce.

§ 19. Wystawione przez urząd pocztowo-telegraficzny upoważnienie uprawnia osobę, która je otrzymała, do kupna zarówno kompletnego radjoodbiornika, jak i części zapasowych względnie uzupełniających do radjoodbiornika z tem, że każdy uskuteczniony zakup jest przez sprzedawcę notowany na odwrotnej stronie upoważnienia danego klijenta z podaniem typu i pochodzenia aparatu oraz wysokości pobranej opłaty w myśl § 30 niniejszego rozporządzenia.

§ 20. Wystawione przez urząd pocztowo-telegraficzny upoważnienie na prawo zakupu, założenia i eksploatowania radjostacji odbiorczej ważne jest tylko do końca roku kalendarzowego, w którym zostało wydane, i musi być co rok miedzy 1 a 14 stycznia przedłużane w tym urzędzie który je wystawił, a to przez umieszczenie odpowiedniej adnotacji na upoważnieniu.

Posiadacz upoważnienia, zgłaszając się o jego przedłużenie uiszcza tytułem kosztów kancelaryjnych 1 zł. i za prawo słuchania produkcyj radjofonicznych pełny abonament roczny przewidziany taryfą.

Nieprzedułużenie upoważnienia i nieuiszczenie przepisanych opłat w terminie powyżej wskazanym powoduje wygaśnięcie ważności upoważnienia, wobec czego zarządzone będzie unieruchomienie stacji, a to stosownie do okoliczności, przez zdjęcie anteny, lub przez opieczętowanie aparatu z pozostawieniem go na miejscu. Właściciel może zażądać zdjęcia pieczęci, o ile uzyska nowe upoważnienie lub sprzeda aparat osobie posiadającej upoważnienie na zakup radjoodbiornika.

§ 21. W razie przeniesienia stacji radjoodbiorczej z lokalu wskazanego w upoważnieniu, do innego lokalu lub innej miejscowości znajdującej się w okręgu tegoż urzędu, który upoważnienie wydał, należy zgłosić się do urzędu pocztowo-telegraficznego i przedłożyć upoważnienie, celem odnotowania zmiany adresu.

Gdy nowy lokal znajduje się w innym okręgu posiadacz upoważniony winien powiadomić o tem zarówno urząd pocztowo-telegraficzny, który wydał upoważnienie, jak i urząd pocztowo-telegraficzny w okręgu którego stacja ma być zainstalowana, a to w celu uzupełnienia odpowiednich spisów i odnotowania zmiany na upoważnieniu.

§ 22. Posiadacze prywatnych radjostacyj odbiorczych mają prawo odbierać za pośrednictwem swych stacyj tylko sygnały doświadczalne, produkcje radjofoniczne i komunikaty adresowane „do wszystkich" za wyjątkiem komunikatów o treści agitacyjnej lub antypańanstwowej, bezwzględnie zaś nie mają prawa przejmować korespondencji osobistej, wymienianej za pośrednictwem stacyj użyteczności publicznej.

Treść korespondencji osobistej jak również komunikatów agitacyjnych i antypańanstwowych wypadkowo przejęta, nie może być ani zapisywana ani rozgłaszana, a musi być zachowana w tajemnicy pod rygorem natychmiastowego cofnięcia upoważnienia i zastosowania art. 32 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie.

§ 23. Odbiorniki prywatnych radjostacyj nie podlegają ograniczeniom co do zakresu fali, winny być jednak tak skonstruowane, by antena odbiorcza zbytnio i szkodliwie nie promieniowała.

Prywatne radjostacje odbiorcze mogą się posługiwać antenami otwartemi, których długość nie przekracza 50 metrów. Antena ma być wykonana w ten sposób, by nigdzie nie krzyżowała się z przewodami wysokiego napięcia, jak również z nieizolowanemi przewodami niskiego na-

pięcia i jednocześnie z takiemi nieizolowanemi przewodami telegraficznemi i telefonicznemi.

Anteny otwarte winny być zabezpieczone odgromnikami i doprowadzone do przełączników, umożliwiających uziemienie anteny.

Radjofon.

§ 24. Do zorganizowania i eksploatacji radjofonu (broad-castingu) w Polsce wymagane są specjalne koncesje.

§ 25. Ilość stacyj nadawczych radjofonu ich moc i promień działania określą odpowiednie koncesje.

§ 26. Koncesjonarjuszom radjofonu przysługuje prawo pobierania ustalonych taryfą opłat abonamentowych od posiadaczy radjo-odbiorników.

Taryfy abonamentowe wymagają zatwierdzenia przez Ministra Przemysłu i Handlu i będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

Opłat abonamentowych nie uiszczają władze i urzędy państwowe i przedsiębiorstwa żeglugi wodnej i powietznej za aparaty bez głośnika zainstalowane dla celów służbowych.

Opłaty abonamentowe pobierane będą przez urzędy pocztowo-telegraficzne przy wydawaniu lub przedłużaniu upoważnień na eksploatację stacji odbiorczej za rok kalendarzowy zgóry, względnie, o ile pozwolenie wydawane będzie w ciągu roku, za okres czasu, pozostający do końca roku, przyczem miesiąc rozpoczęty będzie liczony za cały.

Wniesione opłaty zwrotowi nie podlegają.

Wytwórnie zajmujące się produkcją aparatów radjotechnicznych oraz przedsiębiorstwa handlujące takiemi aparatami.

§ 27. W myśl art. 12 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie wytwórnie, zajmujące się produkcją aparatów radjotechnicznych, oraz przedsiębiorstwa, handlujące takiemi aparatami, obowiązane są niezależnie od wymaganego ustawą przemysłową pozwolenia na założenie zakładu, zarejestrować się w Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów oraz prowadzić szczegółowy wykaz tych aparatów i ich nabywców.

Fakt zarejestrowania się ustalany będzie przez wydanie wytwórni lub przedsiębiorstwu handlowemu odpowiedniego potwierdzenia zgłoszenia.

Potwierdzenia zgłoszenia wydawane będą: wytwórniom przez Generalną Dyrekcję Poczt i Telegrafów przedsiębiorstwom zaś handlowym— przez Okręgowe Dyrekcje Poczt i Telegrafów.

Kontrolerzy z ramienia Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, władze przemysłowe i organa policji mają prawo żądać okazania im potwierdzenia zgłoszenia.

§ 28. Osoby lub firmy, podlegające w myśl § 27 rejestracji, z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia winny wnieść do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów względnie do Okręgowych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów odpowiednie deklaracje, opłacone stemplem.

Deklaracja winna zawierać:

a) imię i nazwisko właściciela wytwórni lub przedsiębiorstwa handlowego, względnie nazwę firmy i imię i nazwisko osoby, zarządzającej przedsiębiorstwem,

b) adres lokalu, zajmowanego przez przedsiębiorstwo,

c) wyjaśnienie, czy sprzęt radjotechniczny stanowi wyłączny czy też uboczny objekt produkcji, względnie handlu, danego przedsiębiorstwa,

d) dane o ilości robotników, zatrudnionych produkcją sprzętu radjotechnicznego,

e) markę fabryczną, którą posługiwać się będzie wytwórnia do oznaczania swoich wyrobów,

f) zobowiązanie: a) do ścisłego przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących rejestracji wytwarzanego, zakupywanego i sprzedawanego sprzętu radjotechnicznego, b) do poddania się kontroli organów Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, wreszcie c) do uiszczenia opłat, ustalonych niniejszem rozporządzeniem.

Do deklaracji należy dołączać zaświadczenie miejscowej władzy administracyjnej, że dana wytwórnia względnie przedsiębiorstwo handlowe posiada wszelkie wymagane przepisami uprawnienia.

Osoby i firmy, otrzymujące potwierdzenie zgłoszenia, uiszczają na rzecz Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów jednorazowo po 5 zł. tytułem opłat kancelaryjnych, wytwórnie zaś oprócz tego po 60 zł. rocznie tytułem opłat na zorganizowanie kontroli.

§ 29. Wytwórnie, zarejestrowane w Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, obowiązane są wyprodukowane przedmioty oznaczać swoją marką fabryczną i prowadzić księgi przychodu i rozchodu zarówno całkowicie zmontowanych radjoaparatów jak i przeznaczonych na sprzedaż pojedyńczych części składowych do tych aparatów.

Pod częściami składowemi radjoaparatów należy rozumieć: lampki katodowe, cwki transformatorów wysokiej i niskiej częstotliwości, głośniki, kondensatory obrotowe, wzmacniacze, wariomierze specjalne i wogóle wszelkie części składowe, stosowane w radjotechnice i jako takie reklamowane i sprzedawane.

Dla odróżnienia wyrobów krajowych od wyrobów zagranicznych zarejestrowane wytwórnie otrzymują od Generalnej Dyrekcji Poszt i Telegrafów za zwrotem kosztów specjalne żetony, któremi obowiązane są oznaczać przedmioty, wyprodukowane w kraju.

Żetony będą dwóch rodzajów: A dla oznaczania aparatów lub części składowych do aparatów, całkowicie wykonanych w kraju; B — dla aparatów zmontowanych z części zagranicznego pochodzenia, o ile wartość tych części nie przekracza 50% wartości całego aparatu, w przeciwnym bowiem razie aparat uważany będzie jako aparat wyrobu zagranicznego.

Zarząd wytwórni odpowiada za należyte posługiwanie się otrzymanemi żetonami. W razie stwierdzenia nadużyć ze strony wytwórni przez oznaczenia żetonami przedmiotów pochodzenia zagranicznego, Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów cofa wydane wytwórni „potwierdzenie zgłoszenia“ i przekazuje sprawę władzom sądowym.

„Potwierdzenie zgłoszenia“ może być również cofnięte i w tym wypadku, gdy się okaże, że wytwórnia nie rozwija własnej produkcji, a ogranicza się montowaniem aparatów z części składowych sprowadzanych z zagranicy.

Posługiwanie się podrobionemi żetonami karane będzie według ustaw karnych.

§ 30. Przedsiębiorstwa handlowe, które prowadzą handel sprzętem radjotechnicznym zarówno krajowego jak i zagranicznego pochodzenia, winny prowadzić oddzielne konta przedmiotów pochodzenia krajowego, oddzielne zaś przedmiotów pochodzenia zagranicznego.

Przy poszczególnych pozycjach przychodu należy wskazywać miejsce nabycia danych przedmiotów, przy pozycjach rozchodu — imię i nazwisko względnie firmę nabywcy, jego adres oraz numer, datę i miejsce wydania dokumentu, upoważniającego nabywcę do zakupu danych przedmiotów. Dokumentem takim są: dla przedsiębiorstw handlowych upoważnienia wydane przez okręgowe Dyrekcje Poczt i Telegrafów na prawo handlu sprzętem radjotechnicznym, dla osób prywatnych — upoważnienie na zakup radjoaparatów.

Sprzedawca, sprzedając sprzęt radjotechniczny osobie prywatnej, uprawnionej do posiadania radjostacji odbiorczej względnie nadawczej, obowiązany jest na stronie odwrotnej upoważnienia, okazanego przez nabywcę, odnotować miejsce wyrobu, typ, rodzaj i ilość sprzedawanego sprzętu, całkowitą kwotę uiszczoną przez nabywcę i procent od tej kwoty, zaliczony na dochód Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Z uiszczonej przez nabywcę kwoty zalicza się na dochód Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów:

a) od fabrykatów krajowych oznaczonych żetonami A — 2%,
b) od fabrykatów półkrajowych, oznaczonych żetonami B — 10%,
c) od fabrykatów zagranicznych bez znaku żetonowego — 20%.

Pobrane na dochód Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów kwoty przedsiębiorstwa handlowe obowiązane są odsyłać co miesiąc do Okręgowych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów, od których otrzymały „potwierdzenie zgłoszenia“.

§ 31. Funkcjonarjuszom zarządu poczt i telegrafów, uprawnionym do kontrolowania ksiąg przychodu i rozchodu wytwórni lub przedsiębiorstw handlowych przysługuje prawo przy badaniu poszczególnych pozycji, żądania wykazania się odnośnemi dokumentami, a mianowicie fakturami lub rachunkami, względnie ich odpisami, na otrzymane lub wydane przedmioty, kwitami celnemi z uiszczenia opłat celnych, upoważnieniami na zakup radjoodbiorników i t. p.

Stowarzyszenie miłośników radjotechniki.

§ 32. Stowarzyszenie miłośników radjotechniki, któreby chciało uzyskać pozwolenie na założenie własnej radjostacji nadawczej obowiązane jest stosując się do postanowień § 9 niniejszego rozporządzenia wnieść odnośne podanie do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Do podania należy dołączyć:

1) Zalegalizowany przez władze właściwe statut stowarzyszenia w 4 egzemplarzach.

2) Listę imienną zarządu i członków stowarzyszenia w 4 egzemplarzach.

3) Podpisane przez zarząd względnie przez założycieli stowarzyszenia zobowiązanie:

a) że zarząd przyjmuje na siebie odpowiedzialność za działalność członków stowarzyszenia przy korzystaniu ze stacji nadawczej,

b) że kierownictwo stacją doświadczalną obejmie fachowiec,

c) że postanowienia §§ 6, 7, 8 i 15 niniejszego rozporządzenia będą ściśle przestrzegane,

d) że wstęp na stację doświadczalną funkcjonarjuszom Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów upoważnionym do kontroli będzie zawsze dozwolony,

e) że wstęp na stację doświadczalną dozwolony jedynie członkom stowarzyszenia względnie wprowadzanym przez nich gościom,

f) że na każde żądanie Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów stacja nadawcza niezwłocznie będzie unieruchomiona na wskazany okres czasu,

g) że Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów będzie powiadamiana o zmianach w składzie zarządu i członków stowarzyszenia.

Postanowienia końcowe i przejściowe.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 1 grudnia 1924 r. i z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe zarządzenia dotyczące radjotelegrafów i radjotelefonów.

§ 34. Posiadacze radjostacyj nadawczych i odbiorczych, oraz osoby i przedsiębiorstwa zobowiązane w myśl § 27 niniejszego rozporządzenia do rejestracyj, które w terminie do dnia 31 grudnia 1924 r. nie złożą w trybie przepisanym §§ 9, 17 i 28 niniejszego rozporządzenia podań, po tym terminie ulegną przepisanym karom. Jednocześnie ze złożeniem podania należy uiścić na rzecz Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów opłaty przewidziane §§ 18, 28 i 30 niniejszego rozporządzenia.

§ 35. Przy wydawaniu w roku 1924 upoważnień, przewidzianych w § 18 niniejszego rozporządzenia, na prawo zakładania, utrzymywania i eksploatowania prywatnych radjostacyj odbiorczych opłaty za korzystanie z produkcyj radjofonicznych pobierane nie będą.

Upoważnienia powyższe ważne będą bez konieczności przedłużenia przez pierwsze miesiące roku 1925, a to do czasu uruchomienia stacyj nadawczych krajowego radjofonu. Wezwanie do przedłużenia upoważnień i do uiszczenia opłat abonamentowych za korzystanie z produkcyj radjofonicznych ogłoszone będzie w Monitorze Polskim.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Z. Hübner.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Sikorski.*

PRZEPISY MANIPULACYJNE

do Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r.

Do §§ 16 — 23.

I. Do wydawania uoważnień na zakup, zainstalowanie i ekspioatację stacyj radjotelefonicznych odbiorczych upoważnione są wszystkie urzędy pocztowo-telegr. względnie telegraficzne od I do VI kl. włącznie, z wyjątkiem urzędów w większych miastach, gdzie ma siedzibę kilka urzędów i gdzie upoważnienia wydaje tylko jeden urząd główny pocztowo-telegfaficzny, względnie telegraficzny.

II. Upoważnienia wystawiać należy na rozesłanych do urzędów drukach (wzór Nr. 1), wpisując odręcznie:

a) Nr. upoważnienia, odpowiadający numerowi kolejnemu wykazu upoważnień (patrz punkt VI niniejszych przepisów),

b) nazwę urzędu wystawiającego upoważnienie,

c) imie i nazwisko osoby względnie nazwę firmy, która upoważnienie otrzymuje,

d) datę złożenia podania,

e) charakter lokalu (mieszkanie prywatne, biuro instytucji handlowej lub przemysłowej, sklep, cukiernia, sala koncertowa i t. p.) i miejscowość w której stacja ma być zainstalowana,

f) ulicę i Nr. domu,

g) przeznaczenie stacji odbiorczej (dla użytku osobistego, dla demonstracji publicznych bezpłatnych, dla demonstracyj płatnych i t. p.),

h) kwotę pobranych opłat.

III. Przed przystąpieniem do wystawienia upoważnienia urzędnik, który przyjął podanie, obowiązany jest sprawdzić:

a) czy podanie opłacono odpowiednim stemplem,

b) czy podanie zawiera wszystkie dane, wymagane § 17 Rozporządzenia i, o ile pewnych szczegółów brak, zażądać uzupełnienia podania,

c) czy okazane mu dokumenty osobiste odpowiadają danym przytoczonym w podaniu,

d) czy charakter lokalu, w którym ma być zainstalowana stacja odbiorcza i przeznaczenie tej stacji zostały ściśle określone (patrz § 17 punkt 3 i 4 rozporządzenia),

e) czy do podania dołączone jest upoważnienie władz administracyjnych lub policyjnych na publiczne demonstracje, o ile radjoodbiornik ma być zainstalowany w lokalu publicznym (patrz § 17 punkt 2 Rozporządzenia).

IV. O ile podanie zawiera wszystkie dane, wymagane w § 17 Rozporządzenia, lub według wskazówek urzędnika zostało odpowiednio uzupełnienie, i o ile petent jest pełnoletnim obywatelem polskim należy niezwłocznie wystawić upoważnienie — w sposób wskazany w punkcie II niniejszych przepisów.

Osobom, dla których radjostacje odbiorcze mają być środkiem dla otrzymywania wiadomości, ogłaszanych następnie w wydawnictwach perjodycznych (redakcje gazet, agentury telegraficzne i t. p.) lub w inny sposób rozpowszechnianych, należy wyjaśnić, że z podaniem o tego ro-

dzaju koncesje należy się zwracać wprost do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Osobom niepełnoletnim upoważnienia wydawać nie wolno. Podania osób, nieposiadających obywatelstwa polskiego, jak również osób, które chcą zainstalować radjostację odbiorczą w odległości 30 lub mniej kilometrów od granicy, należy odsyłać do przełożonej Dyrekcji do decyzji. Stosownie do otrzymanej z Dyrekcji decyzji należy bądź wydać petentowi upoważnienie na ogólnych zasadach, bądź zawiadomić go o odmownej odpowiedzi.

V. Upoważnienie stwierdzone podpisem urzędnika wydającego upoważnienie i odciskiem datownika urzędu wręcza się petentowi po uiszczeniu przez tegoż 5 zł. tytułem kosztów kancelaryjnych i opłaty abonamentowej za prawo słuchania produkcyj radjofonicznych.

Opłatę za prawo słuchania produkcyj radjofonicznych będą urzędy pobierały dopiero wówczas, gdy rozpocznie swą działalność radjofon polski, o czem podane będzie do wiadomości urzędów w Dzienniku Urzędowym G. D. P. i T.; narazie opłaty tej pobierać nie należy.

Pobranie opłat zaznacza się na upoważnieniu w rubryce „Adnotacje o przedłużeniu upoważnienia i o pobraniu opłat" i w Wykazie upoważnień na zakup, założenie i eksploatację prywatnych stacyj radjotelefonicznych odbiorczych (patrz poniżej punkt VI).

VI. Wszystkie wydane upoważnienia wciąga się do „Wykazu upoważnień za zakup, założenie i eksploatację prywatnych stacyj radjotelefonicznych odbiorczych" (formularz według wzoru Nr. 2 należy przygotować odręcznie). Kolejne numera wykazu winny odpowiadać numerom upoważnień (patrz punkt II-a niniejszych przepisów).

Listę i kolejną numerację należy prowadzić nieprzerwanie aż do odwołania.

Do rubryk 3, 4, 5, 10, 11 i 12 Wykazu (wzór Nr. 2) wpisuje się te same dane, które wpisano do upoważnienia. Rubryki 6, 7, 8 i 9 narazie mogą pozostać niewypełnione, o ile petent nie może podać odpowiednich danych; należy je wypełnić przy sposobności, gdy petent zgłosi się o przedłużenie upoważnienia (patrz § 20 Rozporządzenia) na podstawie danych, umieszczonych przez sprzedawców na odwrotnej stronie upoważnienia.

Co miesiąc sporządza się z wykazu trzy odpisy, obejmujące pozycje, zanotowane w miesiącu sprawozdawczym. Odpisy przesyła się do przełożonej Dyrekcji, która jeden odpis pozostawia u siebie, drugi przekazuje oficerowi łącznikowemu, trzeci władzy administracyjnej drugiej instancji.

Uzupełnienie odpisów przesłanych Dyrekcji danemi rubryk 6 — 9, nastąpi na żądanie Dyrekcji, gdy zajdzie tego potrzeba.

Mejscowym władzom policyjnym przysługuje prawo informować się komu wydane zostały upoważnienia.

VII. Wrazie przeniesienia stacji radjoodbiorczej do innego lokalu lub do innej miejscowości, znajdującej się w okręgu tegoż urzedu, który upoważnienie wydał, należy stary adres na upoważnieniu oraz w wykazie skreślić i wpisać nowy.

Gdy nowy lokal znajduje się w innym okręgu, urząd, który wydał pierwotne upoważnienie, skreśla w wykazie odpowiedni zapis, urząd zaś, w którego okręgu stacja ma być zainstalowana, odbiera stare upoważnienie i wydaje interesantowi nowe, oznaczone swoim numerem porządko-

wym, wpisując go do swego wykazu. Za zmianę upoważnienia należy pobierać 1 zł. kosztów kancelaryjnych. W nowem upoważnieniu należy odnotować w rubrykach „Adnotacje“, który urząd i do jakiego terminu pobrał opłaty abonamentowe.

VIII. Przedłużenie upoważnienia (patrz § 20 Rozporządzenia) uskutecznia sie przez umieszczenie odpowiednich wpisów na upoważnieniu w rubrykach „Adnotacje“.

W razie nieprzedłużenia upoważnienia w terminie właściwym należy wezwać posiadacza upoważnienia do zdjęcia anteny i zdemontowania urządzenia, o ile zaś wezwanie to nie odniesie skutku, powiadomić o tem władze policyjne i przełożoną Dyrekcję.

Równocześne ze zwinięciem stacji należy odpowiedni zapis w wykazie upoważnień skreślić.

W myśl ustępu drugiego § 35 Roporządzenia termin, do którego ważne będą upoważnienia wydane w r. 1924, ogłoszony będzie dodatkowo.

IX. Opłaty kancelaryjne pobrane od petentów przy wydawaniu lub przedłużaniu upoważnień urzędy zaliczają na dochód G. D. P. i T., w roku 1924 na dział 6 § 2 (dochody uboczne) a w roku 1925 na dział 19 § 2 (opłaty za prywatne stacje radjotelegraficzne).

Sposób zaliczania apłat abonamentowych wskazany będzie w następstwie, gdy opłaty te zostaną ustalone i zaczną wpływać.

Do §§ 27 — 31.

X. Rejestracja przedsiębiorstw handlujących sprzętem radjotechnicznym w myśl § 27 Rozporządzenia powierzona zostaje okręgowym Dyrekcjom Poczt i Telegr. W związku z tem Dyrekcje winny za pośrednictwem podwładnych sobie miejscowych organów rozciągnąć nad tem nadzór, by żadne z zobowiązanych do rejestracji przedsiębiorstw nie uchylało się od niej, w razie zaś uchylenia się by pociągane było do odpowiedzialności.

XI. Rejestracja przedsiębiorstw handlowych polega na tem, że przedsiębiorstwa te składają Dyrekcji przewidziane § 28 Rozporządzenia deklaracje, Dyrekcje zaś po sprawdzeniu złożonej deklaracji i pobraniu od zgłaszającego 5 zł. tytułem opłat kancelaryjnych, wydają przedsiębiorstwu „potwierdzenie zgłoszenia“ według wzoru Nr. 3 i jednocześnie wpisują do „wykazu zgłoszonych przedsiębiorstw handlujących sprzętem radjotechnicznym“ (wzór Nr. 4). Kolejne numera wykazu są jednocześnie numerami „potwierdzenia zgłoszenia“.

XII. Prócz ogólnego „wykazu zgłoszonych przedsiębiorstw, handlujących sprzętem radjotechnicznym“ (wzór Nr. 4) Dyrekcje prowadzą poszczególne konta każdego przedsiebiorstwa (wzór Nr. 5), odnotowywując w nich wpłacone przez przedsiębiorstwa w myśl § 30 Rozporządzenia odsetki za sprzedane przedmioty.

Odsetki te za miesiąc ubiegły winny być wpłacane przez przedsiębiorstwa między 1 — 15 następnego miesiąca bądź do kas urzędów p.-t., które wskażą Dyrekcje, bądź na rachunek bieżący Dyrekcji w P. K. O., Dyrekcje zaś z końcem miesiąca zaliczają je na dochód G. D. P. i T., w roku 1924 na dział 6 § 2 (dochody uboczne) w roku zaś 1925 na dział 19 § 2 (opłaty za prywatne stacje radjotelegraficzne).

XIII. Do wykonywania czynności, o których mowa wyżej, Dyrekcje i urzędy winny przystąpić 20 grudnia r. b.

Wzór Nr 1.

Strona 1.

UPOWAŻNIENIE Nr.............

na zakup, założenie i eksploatację prywatnej radjostacji odbiorczej.

Urząd pocztowo-telegraficzny .... na podstawie przepisów zawartych w §§ 16—23 Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploatowania urządzeń radjotechnicznych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 99, poz. 915 z roku 1924) niniejszem stwierdza, iż Pan/Firma .... na mocy złożonego w dniu .... 192.....r. podania uprawniony jest do zakupu urządzeń radjostacji odbiorczej oraz do zainstalowania i eksploatowania tej stacji w .... w lokalu przy ulicy .... Nr. .... dla ....
....

Dane dotyczące typu, rodzaju i ilości aparatów, nabytych do zmontowania stacji, winny być wykazane na stronie odwrotnej niniejszego upoważnienia i stwierdzone podpisem firmy, która je sprzedała. Sposób eksploatacji i wykonania stacji winny odpowiadać §§ 22 i 23 powołanego na wstępie rozporządzenia.

Upoważnienie niniejsze ważne jest do końca roku bieżącego i winno być przedłużane między 1 a 14 stycznia lat następnych.

Naczelnik Urzędu

.... *dnia* .... *192.....r.*

Adnotacja o przedłużeniu upoważnienia i o pobraniu opłat.

Rok, miesiąc i dzień	Upoważnienie przedłużono do dnia	Pobrano opłat: Kancelaryjnych	Pobrano opłat: Abonamentowych	Podpis naczelnika urzędu i odcisk datownika	Rok, miesiąc i dzień	Upoważnienie przedłużono do dnia	Pobrano opłat: Kancelaryjnych	Pobrano opłat: Abonamentowych	Podpis naczelnika urzędu i odcisk datownika

Strona 2.

Data nabycia	Dane dotyczące miejsca wyrobu, typu, rodzaju i ilości nabytych aparatów	Uiszczona przez nabywcę kwota	Odsetki na dochód G D.P i T. (patrz § 30 rozp M. P. i H)	Stempel firmy i podpis

Wzór Nr 2.

WYKAZ UPOWAŻNIEŃ

wystawiony przez urząd pocztowo-telegr. ....

na zakup założenia i eksploatację prywatnych stacyj radjotelefonicznych odbiorczych.

Nr. porządkowy upoważnienia	Data wydania upoważnienia	Imie i nazwisko osoby względnie nazwa firmy, której wydano upoważnienie	Adres i charakter lokalu, w którym ma być zainstalowany radjoodbiornik	Przeznaczenie stacji odbiorczej	Szczegoły technicznego wykonania			Miejsce nabycia aparatów	Pobrano opłat			Uwagi
					Typ aparatu	Zakres fal odbiorczych	Typ anteny		Data pobrania	Kancelaryjnych	Abonamentowych	
										kwoty		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Wzór Nr. 3

POTWIERDZENIE ZGŁOSZENIA Nr. . . . . .

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w . . . . . . niniejszem stwierdza, że
Pan ....
Firma ....
na podstawie złożonej deklaracji z dnia . . . . 192 . . r. wpisan . . . został do wykazu przedsiębiorstw handlujących sprzętem radjotechnicznym wobec czego uprawniony jest do handlu tym sprzętem w lokalu przy ulicy . . . . Nr. . . . w . . . . . . pod warunkiem, iż stosować się będzie do przepisów, zawartych w rozpo-

rządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1924 r. w sprawie zakładania, utrzymywania i eksploatowania urządzeń radjotechnicznych oraz w sprawie wyrobu sprzętu radjotechnicznego i handlu tym sprzętem, (Dz. Ustaw R. P. z roku 1924 r. Nr. 99, poz. 915) w szczególności zaś:

a) do prowadzenia książek przychodu i rozchodu sprzętu radjotechnicznego,

b) do sprzedawania sprzętu radjotechnicznego tylko osobom uprawnionym do nabywania tego sprzętu,

c) do odnotowywania na upoważnieniach nabywców miejsca wyrobu, typu, rodzaju i ilości sprzedanych przedmiotów, pobranej za nie kwoty i odsetek od tej kwoty zaliczanych na dochód G. D. P. i T.,

d) do odsyłania co miesiąc do Dyrekcji P. i T. w . . . . . . odsetek pobranych na dochód G. D. P. i T.,

e) do poddania się kontroli organów Dyrekcji P. i T.

Niniejsze potwierdzenie zgłoszenia jest bezterminowe i wznawianie go lub przedłużanie nie jest wymagane.

W razie zaprzestania handlu sprzętem radjotechnicznym przedsiębiorstwo powiadamia o tem Dyrekcję P. i T. w celu skreślenia go w wykazie.

Opłatę jednorazową w kwocie 5 zł. tytułem opłat kancelaryjnych pobrano.

Prezes Dyrekcji:

. . . . . . dnia . . . . . . 192 . . r.

Wzór Nr 4.

Dyrekcja P. i T. w ....

WYKAZ

zgłoszonych przedsiębiorstw, handlujących sprzętem radjotechnicznym.

Nr. porządkowy potwierdzenia zgłoszenia	Data wydania potwierdzenia zgłoszenia	Imię i nazwisko osoby względnie nazwa firmy, której wydano potwierdzenie zgłoszenia	Adres lokalu, w którym dokonywana jest sprzedaż		Uwagi
			Miejscowość	Ulica i Nr. domu	
1	2	3	4	5	6

Wzór Nr 5.

KONTO Nr. ....

odsetek wpłacanych przez przedsiębiorstwo .... do kwot osiągniętych ze sprzedaży sprzętu radjotechnicznego.

ROK	1924				1925			
Kategorja	A.	B.	C.	Razem	A.	B.	C.	Razem
Styczeń								
Luty								
Marzec								
Kwiecień								
Maj								
Czerwiec								
Lipiec								
Sierpień								
Wrzesień								
Październik								
Listopad								
Grudzień								

ROK	1926				1927			
Kategorja	A.	B.	C.	Razem	A.	B.	C.	Razem
Styczeń								
Luty								
Marzec								
Kwiecień								
Maj								
Czerwiec								
Lipiec								
Sierpień								
Wrzesień								
Październik								
Listopad								
Grudzień								

Cena pojedyńczego egzemplarza 30 gr.

Druk. Państwowa, Nr. 26915.

760